

Amerika a Taiwan – anebo radši Čína? A co tak Srbsko?

Jane Kaufman, 19. srpna 2022

[Podle amerického novináře](#) japonského původu, Yoichi Shimatsu, zbývá zodpovědět otázku, jak to, že Číňané nevyslali svá vynikající válečná letadla proti Boeingu C-40C, se kterým přiletěla na Taiwan Nancy Pelosi a nedonutili ho přistát na Hainanském ostrově, jako to udělali v r. 2001 s americkým špionážním letadlem. Anebo proč Boeing jednoduše nesestřelili, třeba z ponorky. Kdyby to pak Američané vyšetřovali, nikdy by nezjistili, kdo to spáchal.

Její letadlo sice měnilo trasu, snad ve snaze zmást sledování a dokonce i dočasně zmizelo z radaru, ale Číňané velmi dobře věděli o každém jeho pohybu, protože byli včas uvědoměni hordami zpravodajů z Bidenovy administrace. A americký konzulát jim spolehlivě dodal cestovní plán, aby náhodou někdo po tom letadle omylem nevystřelil. Peking oplátkou určitě ujistil CIA, že Pelosi doletí v naprostém pořádku.

Ten důvod, proč nebyla buď sestřelena, nebo neupadla do zajetí je, že Nancy Pelosi, spolu s Joe Bidenem a jeho synem Hunterem Bidenem, dohromady s neúspěšnou kandidátkou na úřad presidenta Hillary Clinton a s Národním bezpečnostním poradcem Jake Sullivanem (vedoucím presidentské kampaně Hillary), jsou všichni tajní političtí operátoři Číny. Odměnou za mohutné finanční příspěvky od tamtéž byli tito lidé ochotni vytvořit zvláštní „Čínské oddělení“ přímo ve vedení Demokratické strany a s jeho pomocí řídit americkou strategii vůči Číně v souladu s plánovaným převzetím Taiwanu.

Informace novináře Yoichi Shimatsu jsou bezkonkurenční. Nejen že založil první školu novinářství v čínské historii v Hong Kongu a v Pekingu. V období presidentské kampaně v r. 2016 byl v Číně, kde správně předpověděl, že volby vyhraje Donald Trump, k nemalému údivu čínské vlády, která byla přesvědčena, že vyhraje Hillary, jejíž kampaň platili.

Ruská intervence na Ukrajině jim vyrazila dech

Od začátku ruské invaze na Ukrajině sledovalo čínské vedení a celá komunistická strana s ohromením, jak se Kreml odvážně postavil proti americké nadvládě nad světem. To, jakým způsobem Vladimír Putin ušetřil arogantnímu spolku jménem NATO smrtelnou ránu, bylo pro Číňany zdrojem neskonalého obdivu. Sami si dobře vzpomínali Clintonovu invazi do Jugoslávie, kdy spolu s britským Blairem dokonce bombardovali i čínskou ambasádu v Bělehradě.

Proto s obdivem sledovali, jak Rusové tuto neslavnou minulost ukončili tím, když 24. února 2022 jejich bombardéry zlikvidovaly jedním šmahem ukrajinské letectvo přímo na zemi. Ten zásah, který Rusové ušetřili západem ovládanému teatrálnímu vedení na Ukrajině byl víc, než mohl kdokoliv z nich pochopit. Peking v tom viděl také naplnění svého dlouholetého snu na spojení Taiwanu s láskyplnou mateřskou zemí – Čínou!

Proč letěla Pelosi na Taiwan?

Jediné, co Číňanům scházelo, aby mohli přímo zaútočit na Taiwan, byl nějaký důvod. I když byl Taiwan ve své naivnosti doslova prolezlý Sorošem placenými demokraty a všelijakými jinými pochybnými skupinami liberálů – co liberál, to zrádce – přesto nebyl důvod pro jeho napadení.

Proto si badatelé a studenti amerikanismu v Pekingu vymysleli, že nejlepší záminka by byla vměšování Ameriky. Pověřili Mluvčí Kongresu, Nancy Pelosi, návštěvou Taiwanu v naději, že tato bude použitelná jako důvod pro napadení ostrova. Pro media a pro veřejnost to vydávali za gesto na podporu taiwanské demokratické samostatnosti. Ale skutečný záměr byl pravý opak; byla to snaha zadat Číně důvod k napadení ostrova.

Nancy za své blahopřání k samostatné demokracii Taiwanu obdržela těžký kufr, plný stolarovek, se kterým pak odcestovala zpátky do Ameriky. A hned na to vystřelili Číňané raketu přímo přes hlavní město Taipei. To ne, že by je chtěli bombardovat, ale chtěli zjistit, jestli trefí americkou flotilu, která Nancy doprovázela a která čekala na opačné straně ostrova.

Takže teď mají zelenou, což jim Pelosi touto cestou umožnila. Nemusí se zdržovat diplomatickým vyjednáváním a konferencemi se Spojenými státy, Nancy jim to usnadnila.

Shimatsu radí jako řešení této zapeklité situace uvěznit Bidena a jeho gang a soudit je za vlastizradu. Pak zvolit náhradního presidenta, který by dokázal sjednat s Pekingem to nejlepší řešení pro dlouhodobého přítele, Taiwan. Taiwanská Presidentka Tsai Ing-wen by za její spolupráci s CIA měla být poslána do exilu, přednostně na Ukrajinu.

Možná jsou ještě jiné důvody ...

[Návštěva Pelosi na Taiwanu](#) byla v Pekingu prohlášena za provokaci a mnoho lidí v Číně věří, že přiletěla pouze proto, aby zhoršila napětí mezi Amerikou a Čínou. Ale učenec Tsiu Ji, který také podporuje spojení Číny s Taiwanem říká, že Nancy přiletěla podpořit investice jejího manžela na Taiwanu. A protože věděla předem, že bude příliš zaneprázdněná, aby s ním mohla podle potřeby komunikovat a sekretářku pověřit nemohla, protože tyto informace by pak nezůstaly tajné, tak s sebou vezla syna, Paula, kterému mohla věřit a který otci potřebné předával.

Jiní říkají, že Pelosi fungovala jako zprostředkovatel pro několik amerických firem, které mají v úmyslu založit na Taiwanu výrobu. Její návštěva velké taiwanské firmy na výrobu čipů přišla pouhých pár dnů poté, co Kongress uzákonil podporu polovodičového průmyslu, což způsobilo obrovský nárůst na hodnotě těchto investic.

Schyluje se snad k válce?

[Čína zareagovala](#) na Pelosi návštěvu Taiwanu mohutnými manévry i přesto, že byli z Ameriky neustále ujišťováni, že její návštěva nic nezměnila na postoji Ameriky, která stále dál souhlasí s připojením Taiwanu. Přesto, bombardéry a rakety létaly sem a tam, používaje živé náboje. Jedna raketa přeletěla přes Taiwan a pět jich padlo do moře, které patří Japonsku. Tyto útoky vytvořily blokádu ostrova a lodě a letadla cizích národů si nedovolila se ani přiblížit.

Vojenské cvičení takového rozsahu, které trvalo 72 hodin nemůže být započata jen tak, bez předběžného plánování. Zde se zřejmě jednalo o závěrečnou zkoušku na skutečné napadení Taiwanu a jeho převzetí.

Národy v blízkosti Číny, jako je Jižní Korea, Japonsko, Taiwan, Austrálie a Nový Zeeland spoléhají na Spojené státy, že je před Čínou ochrání a přitom současně považují Čínu za jejich hlavního obchodního partnera. A nikdo si netroufne Číně v ničem odporovat.

Čína se chová velmi roztahovačně. Nejen že v současné době napadli a zabrali indické pohraničí Himalájí, ale považují celé Jižní čínské moře za své vlastní. Opevnili několik menších ostrůvků a zabrali blízké Senkaku ostrovy, které ve skutečnosti patří Japonsku. Úžinu mezi pevninou a Taiwanem považují za svoji. Lodě, které tudy chtějí proplout, musí mít povolení z Číny.

Další američtí zákonodárci na Taiwanu

[Asi Američanům nebyla](#) provokace Číny dostatečná, takže za 12 dnů po návštěvě Nancy Pelosi na Taiwanu se tam dostavila další delegace amerických politiků, kterou vedl demokratický Senátor Ed Markey. Dostavili se neohlášení, což je neodpustitelné a nebylo jisté, jestli jejich cesta byla Bílým domem podporována, anebo to byl jejich osobní výlet. Na první pohled se to jevílo jako pracovní záležitost, protože Senátor Markey je předsedou Výboru pro mezinárodní kybernetické zabezpečení Východní Asie a Pacifických oblastí.

[Čína reagovala](#) i na tuto návštěvu jako na další provokaci ze strany Spojených států a taiwanské Ministerstvo obrany zaznamenalo, že ihned vyslali 30 bombardérů a 5 válečných lodí do okolí ostrova. Stejně jako předešlou návštěvu Pelosi, tak i tu druhou, považuje Čína veřejně za vážné provinění proti plánu na „Jednu Čínu,“ který zahrnuje zabránění Taiwanu.

Mluvčí čínského Oddělení pro taiwanské záležitosti rovněž obvinil taiwanskou Demokratickou stranu z neustálého používání venkovního nátlaku, k odrazení Pekingů a ze snahy o obhájení samostatnosti s pomocí Spojených států. Něco takového je podle nich cesta k sebezničení.

Taiwanská Presidentka Tsai Ing-wen děkovala Američanům za návštěvu, ve které viděla znamení spolehlivé podpory z US a jakýsi slib, že budou za Taiwanem stát proti plánům agresivního Pekingů. Řekla, že ostrov je ochoten plně spolupracovat s Washingtonem po stránce zabezpečení a zahraničního obchodu.

Američané rovněž vedli rozhovory s několika taiwanskými zákonodárci. Zjišťovali, jak se tito dívají na americkou strategii, týkající se taiwanského průplavu, kdy se nepřiklánějí ani na tu, ani na onu stranu a nechávají Peking hádat, jak by se zachovali, kdyby Číňané ostrov napadli.

Himalajské manévry

[Přes veškeré zdánlivé nedorozumění](#) s Čínou se Amerika hodlá v půli října zúčastnit vojenského cvičení na jižní straně Himalájí. Cvičení se má konat v blízkosti indického města Auli, asi 100 km od hranic Číny a Indie, což je území, o které tyto dva státy neustále bojují. Takže ani mezi nimi nejsou příliš přátelské vztahy a Indie se v poslední době přičinila o nepřízeň Ameriky, když začala hromadně nakupovat ropu z Ruska, kterou po zpracování přeprodávala Evropě.

Tyto tři v podstatě zneprátelené země chtějí vést společné manévry kdesi v horách, ve výšce 3000 metrů nad mořem. Prý se zkouší učit bojovat v nepříznivých podmínkách. Kdoví, co se skutečně za něčím takovým skrývá a kdoví, co je tím sledováno. Spíš to vypadá jako pokus naladit všechny státy světa na další, celosvětovou válku, kterou US plánují již léta.

Americký Generál Charles Flynn řekl novinářům, že vojenské cvičení v Himalájích bude používat letectvo a má sloužit k odrazení Číny od dalších pokusů o zabránění indického pohraničního území. To se zdá být značně nepravděpodobné, takže možná můžeme očekávat

přesný opak a Indie by se měla připravit na to, že pozbyde pohraničí, které bude brzy zabráno Čínou, pokud už se tak nestalo.

Amerika a Indie pořádají společná cvičení každý rok, ale ta skutečnost, že přizvali i Čínu, nenasvědčuje na nic dobrého.

Snaha podchytit Filipíny

Státní tajemník Antony Blinken nečekaně navštívil Filipíny, kde propagoval „neobvykle mocné a důležité“ přátelské vztahy mezi Washingtonem a Filipínami, jeho bývalou kolonií. Mazal jim med kolem úst, když proklamoval, jak je toto spojení založeno na skutečném přátelství a porozumění mezi lidmi obou národů.

V rozhovoru s filipínským Presidentem Ferdinandem Marcosem ml. vedl samé květnaté řeči a později, při rozhovoru s Ministrem zahraničí Enrique Manalo, diskutoval neuspokojivé poměry v Jižním čínském moři. Jednotlivé státy se mezi sebou neustále dohadují o práva rybolovu a územní spory jsou tam časté. Jak Čína, tak i Filipíny, Vietnam, Malajsko a Taiwan se stále žduchají kvůli právům na území v oceánu, které je těžké vyhradit a tím pádem i uznávat.

Tento spor nabral sklon k horšímu v r. 2010, když tehdejší Státní tajemnice Hillary Clinton prohlásila Jižní čínské moře za důležité pro americké zájmy a Amerika začala omezovat Čínu. Čína samozřejmě zabojovala a řekla Washingtonu, ať nechá jednotlivé země, aby si své problémy vyřešili sami.

Ale Blinken určitě nepřiletěl na Filipíny diskutovat jejich práva rybolovu. A opravdu, v rozhovorech s Ministrem Manalo brzy vyplaval na povrch skutečný důvod, když Blinken řekl, že Amerika chce podpořit bezpečnost Jižního čínského moře a vztahy mezi tam se nacházejícími zeměmi a toto zajistit námořními hlídkami v moři a umístěním raket s dalekým dostřelem na Filipínách. Takže už budují základy pro další obrovskou válku. Chudák Taiwan!

A ještě jiná válka na obzoru

[Srbsko a Kosovo](#) – Evropa opět zkouší roztrhat co nejvíce národů na co nejmenší kousky. Kosovo bylo pod Srbskem celá století a bylo to v pořádku. A najednou, NATO si v r. 1999 vymyslelo naprosto nezákonný důvod, jen aby mohli Srbsko napadnout. Po válce si Kosovo vymohlo nezávislost, ale málokdo je uznává za samostatný stát a rozhodně ne Srbové.

Na současném území Kosova se nachází velká skupina etnických Srbů, kteří se stále vidí jako součást Srbska. Mají auta se srbskými poznávacími značkami a i dokumenty jsou srbské. A tak si Kosovo umínilo, že od 1. srpna tohoto roku musí mít všechno převedeno na kosovské. Srbové se postavili na odpor, na cestách postavili zábrany, aby k nim policie a vojsko nemohli a nemínili ustoupit. Nakonec ustoupila kosovská vláda a odložili příkaz o měsíc později, na 1. září.

Americký Státní tajemník Antony Blinken byl těsně před tím v Kosovu, snad aby jako obvykle mohl způsobit co nejvíc nepříjemností a na jeho podnět byla tato provokace zahájena. Možná tím Američané zkoušejí upevnit samosprávnost Kosova. Je ale zřejmé, že Spojené státy vůbec nemají zájem o stabilitu a bezpečnost ve světě, anebo o potřeby populace kteréhokoliv národa, včetně svého vlastního.

Srbové nemíní ustoupit ani v září, takže z toho může vzniknout válka. NATO umístilo 3500 jednotek na kosovské území (jakým právem? Kosovo není členem NATO) a je ochotno bránit Kosovo proti Srbům. Jenže jejich vojáci doopravdy nejsou schopni boje. Ani NATO, ani Evropská unie nemá vůbec žádnou bojeschopnost. Takže to jediné, co mohou udělat, je znovu zkusit zbombardovat Srbsko na prášek. Jenže tam mohou narazit na ruský protiletecký obranný systém, takže i tato možnost není snadno proveditelná.

I zde je konflikt zájmů, protože na příklad Španělsko, které je členem NATO, neuznává Kosovo jako samostatný stát. Budou Španělé ochotni bojovat za Kosovo proti Srbům?

Stejně tak neuznávají Kosovo Srbové a budou dělat všecko pro to, aby je znovu připojili. Kosovo je ve skutečnosti území podřadné kvality. Vlády se tam zmocnili albánské kriminální elementy, které americké CIA dostala v r. 1999 do pozice moci a NATO je v tom podporuje. Jsou to všecko bývalí pašeráci, vrahové a obchodníci se sexem.

Srbové mají jednu možnost, požádat o pomoc Rusko. Ovšem když se Rusové rozdělí na dvě fronty, pak mohou mít potíže se správným ukončením práce na Ukrajině. A Ukrajina je dnes mnohem důležitější. Rusko už dál nezkouší ohromit EU a kamarádit se s nimi. Kdyby se Rusové rozhodli podpořit Srbsko, tak toho papírového tygra, což je NATO, vyřídí jedním rázem. K Srbsku se teď postupně přidává i Bosna, která je nespokojená s jejich vedením, které jim vnutila Evropská unie.

Všecko závisí na tom, co udělá Rusko. V současné době není nikdo v situaci, aby mohl se Srbskem válčit. NATO nemůže, nemá na to, Rusko nemůže, ti mají na krku Ukrajinu. Srbsko by to nemělo dělat a Kosovo není schopno. EU zřejmě doufá, že se jim podaří Srbsko uchlácholit k jakémusi částečnému souhlasu a tím zabránit nejhoršímu. Jestli to se nepovede, tak válka začne někdy začátkem září.